

PROTOXIDU DE AURU.  $Au^2O$ .

Protoxidul de aură s'a descompus prin D. Berzélius, și s'a studiat de căpătănd prin D. Figuier.

Acest oxid se prezintă în polvere brăzătă sădă de un violet închis, nesolubil, nealterabil la temperatură și neatacabil prin oxaciți care nu au putere. Înălțimea la  $100^\circ$ , protoxidul de aură este de un violet albastrășios; la  $250^\circ$ , se descompune în oxigen și în aură. Formă, ca acidul chlorhydric și perchlorură de aură și un deposit de aură metalic, ca acidul bromhydric și iodhydric și protobromură și un proto-iodură de o coloare brăzătă închisă. Alcali caustici dissolve protoxidul de aură, dar nu mai în momentul precipitației sale; acest oxid formează ca ammoniacul un compus fulminant.

Protoxidul de aură poate fi dobândit descompunând protochlorurul de aură printre disoluție întinsă de potasă; se dezvoltă în polvere violetă închisă, dar o parte a protoxidului rămâne în disoluție în alcali ne cărează și coloră în galben. Se precipită din această disoluție alcălăină sau formă de nistrie violetă închisă, satăpind neîmpărțită a cărui coloare este acidul azotic.

Se prepară împreună protoxidul de aură și azotatul de mercuriu într-o disoluție întinsă și neastră de perchlorură de aură întreprinzândă în pătrantul prisoșilor; amestecul sărac în aură este lăsat să se dezvoltă protoxidul de aură (D. Figuier), ceea ce rezultă într-un compus fulminant.

ACIDU AURICU.  $Au^2O_3$ .

Acidul aurică hidratată se prezintă ca o coloare acă în polvere, acă galbenă sau galbenă. Este nesolubil în apă; rezistența sa este destul de mare. Se descompune către  $245^\circ$  în aură și în oxigen. Hydrogenul său este destul de puternic pentru a împiedica căldură. Căldură este o oxidel de carbonă și adesea reprezentă starea metalică; alcoolul său este însă deosebit de puternic.

Acidi azotici, sulfici, acetici, și solubil de către